

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

XI. évfolyam 7. szám

2011. augusztus

NAGYBOLDOGASSZONY ÜNNEPE

Nagyboldogasszony ünnepén nem a halálra és a mulandóságra gondolunk, hanem az életre, mégpedig a földi után következő, el nem múló, boldog öröklétre. Hittel valljuk, hogy Isten, földi életpályája befejezése után rögtön felvette Máriát a mennyei dicsőségbe. Azt ünnepeljük ilyenkor tehát, hogy a Boldogságos Szűzanya testestül-lelkestül felvétetett a mennybe. Nagyon ritka az olyan koporsó, illetve az olyan sír, amely mellett az ember nem csügged el. Elhunyt szeretteink és barátaink mellett lehajtott fejjel állunk, és szomorúság tölti be lelkünket.

Nem vigasztal meg az a tudat, hogy ez az emberi élet rendje, és az a gondolat sem, hogy előbb-utóbb mindnyájan sorra kerülünk. A gyász napjaiban nehezen tudunk megnyugodni. Ezért Mária mennybevétele olyan ajándék, amely által Isten megmutatja számunkra, hogy nem halálra teremtette ezt a világot, hanem az ezen a földi életen keresztül kibontakozó, szebb, teljesebb öröklétre. Látható formában is meggyőz bennünket arról, hogy mennyire igaz és reális lehetőség az, amiről Szent Pál apostol ír a korinthusiakhoz írt levelében: „elsőként föltámadt Krisztus, majd pedig sorban feltámadnak mindazok, akik Krisztushoz tartoznak”. Krisztus után Mária következik a hosszú sorban, hiszen ő az, aki leginkább Krisztushoz tartozott.

Máriának a földi élettől való örök búcsúzásakor felemeljük tekintetünket. Csak egyet akarunk: köszönetet mondani a gondviselő Istennek, az élet és halál urának. Tiszteljük és szeretjük a Boldogságos Szűz Máriát, mégis, ezen az ünnepen elsősorban Istennek tartozunk hálával. Mária mennybevételét az embert teremtő és üdvözíteni akaró Istennek köszönhetjük. Ő az, aki test szerint is megdicsőítette Máriát, már azonnal, földi életpályája befejezése után, neki köszönheti a mennybevételét.

Ahogy minden üdvözült, úgy Mária is a megváltás kegyelméből és Isten irgalmas jóságából nyerte el az örök életet.

Dolhai Lajos írása alapján, amely megjelent az Egri Főegyházmegye Egyházmegyei Hírek c. lapjának augusztusi számában

Kedves Testvérek!

Ezen a nyáron ünnepli fennállásának 10. évfordulóját egyházközségünk hírlevele, a Teremtő Lélek. Az elmúlt hetekben sajnos kiderült, hogy az előállítás eddigi költségeit átvállaló nagylelkű támogatás a Püspökség részéről a továbbiakban nem biztosítható a nehezedő anyagi körülmények miatt. Ezért a mostani számtól kezdve az újság maximális terjedelme 16-20 oldal lesz és sajnos a színes képeket, ábrákat is nélkülöznünk kell. A példányszámot is mérsékelnünk kell, így arra kérünk mindenkit, hogy családonként csak egy példányt vigyenek magukkal, illetve éljenek azzal a lehetőséggel, hogy az újság emailben is megkapható, illetve letölthető az egyházközség honlapjáról. Az újságot ezért nem osztjuk a szentmise végén, hanem hátul helyezük ki és egyben kérjük a kedves testvérek támogatását is az újság előállítási költségeihez. Ez természetesen csak lehetőség, hogy a hírlevél fennmaradjon, az újság továbbra is ingyenes. Megértésüket és támogatásukat előre is köszönjük!

Zsolt atya

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓK A NYÁRI TÁBOROKRÓL

Burok

Fontos célt tűztem ki magam elé az Ifjúsági Közösség július 4-10. közötti egri Szépasszonyvölgyben tartott táborában. Ez egy olyan cél, ami egy, a húszas éveinek második felében járó fiatalembernek az életkora miatt kötelező feladat volt: a tavalyi andocsi hittanos táborban több lényeges területen mutatott éretlenségem megismétlődését kívántam megakadályozni (és itt elsősorban az önző, kicsinyes elvárásokra és a mások felé való nyitásra gondolok). Hogy ez sikerült-e

(és ha igen, akkor milyen mértékben), annak megítélését rábírom azokra, akik mind tavaly, mind pedig idén a táborozók sorát gyarapították. A tét a hiteles példamutatás és a krisztusi (mások felemelésére is alkalmas) tekintély volt.

Az előadásokat az idén bémálkozottak, valamint az ő

felkészítőjük, Balázs atya tartották meg, méghozzá két témában is: az első téma anyagát *Tomka Ferenc atya* Biztos út című könyve adta, ebből hárman készültek fel: *Petrik Zsófia*, *Pocsai Noémi* és *Kiss Zoltán*. A könyvnek, amely a felnőtt keresztény módon megélt párkapcsolathoz és a házasságra való készüléshez ad útmutatást, világos és közérthető stílusban, ráadásul mindezt kiegészítve fiatal szerelmespárok beszámolóival, ott kellene lennie minden katolikus polcán. Én kölcsön kértem az egyik előadótól és mialatt elolvastam, nagyon sokat épültem belőle, de ahhoz, hogy a tartalma jobban rögzüljön, kellettnek ezek az előadások is. A másik nagy témát Balázs atya tolmácsolásában hallhattuk, méghozzá a család évéről és a házasságról. Ebben a szülői szerepre való felkészüléshez és a hatékony, keresztény gyerekneveléshez kaptunk egy sor hasznos tanácsot. A tábor alatt tapasztalható lelki burok szerepéről az alatt az egy hét alatt sokat gondolkodtam. Ekkor értettem meg igazán, hogy egy hittanos táborban kapott „kegyelemcsomag” azért van, hogy megerősítsen minket és hazatérve legyen mit továbbadnunk és hasznosítanunk az év „szürkébb” napjaiban is (ez különböztet meg minket az evilágiaktól, akik egy tábor alatt csupán jól akarják magukat érezni, akár mások rovására is). Kiváltképp úgy, hogy az utolsó előtti napon, azaz szombaton nagyon kemény próbatétel ért minket: az egyik autó, amivel a táborba jöttünk, rászaladt egy vízóraaknára és elől összetört és a baleset miatt használhatatlanná vált: emiatt az autót vezető közösségi tag, egy fiú és én még egészen keddig ott maradtunk a szálláshelyen, hogy a kocsi ne maradjon ott őrizetlenül. Isten különös gondviselésének köszönhetően azonban egyrészt emiatt senki sem ugrott a másiknak, hogy őt hibáztassa (itt látszott meg a legjobban, hogy mennyire működött az egység), másrészt a szerelő, példát mutatva becsületességből és szolidaritásból, végig azért fáradozott, hogy a javítás minél gyorsabban, kifogástalanabb minőségben és minél kevesebb pénzből történjen meg, harmadrészt a szállásadó idős házaspár is adott nekünk anyagi kedvezményt az ott töltött plusz két éjszakáért. A próbatételnek azonban itt nem ért véget: kedden, amikor mi hárman hazamentünk, út közben az autó ismét megadta magát. Az autópályáról le kellett hajtánunk. Egy autóvezetés oktatásával is foglalkozó családapa sietett a segítségünkre, aki Bagtól egészen Veresegyházig hazavontatta a kocsit. A hazaút így több, mint három óráig tartott. A próbatétel alatt, támogató hozzáállás terén jómagam megbuktam a vizsgán (ismét a gyerekes elvárások és az utánuk következő hiszti került elő nálam) így e sorok írójának azon is el kellene gondolkodnia, hogy vajon ez a viselkedés nem ássa-e alá a

hiteles közösségi példamutatást és nem fog-e igen súlyosan visszaütni a leendő házasesetemben, amelyre egyébként készülök, jórészt a táborban elhangzottak alapján...

Petneházy András

Galamboki emlékek

Az idei alsós hittantábornak Galambok nevű település adott helyet, mely Zalakarostól alig 3 kilométerre fekszik. Mikor begördültünk autóinkkal a templom hatalmas udvarára még nem sejtettük, hogy milyen kalandokban és meglepetésekben lesz részünk az itt töltött négy nap alatt. Az első kellemes meglepetés akkor ért, amikor kiderült: mindenkinek lesz benti fekvőhelye és senkinek nem kell sátorban aludni, az átlag júliusinak éppen nem nevezhető időjárási körülmények között.

A gyönyörűen felújított hatalmas templom kertjében fedett teraszos rész, kinti konyha és vizes helyiség, valamint hatalmas focipálya várta a 35 gyerek és 13 felnőtt táborozását.

A napirend hamar kialakult. A reggeli után Balázs atya délig játékos hittan feladatokkal kötötte le a gyerekek figyelmét, majd közös matiné következett: Az élet játéka című regényből készült Polyanna című filmet néztük meg napi fél óras részekre bontva, egyre jobban várva a kislány sorsának alakulását.

A finom ebédek után következett a napi szentmise, majd a várva várt fürdőzés két ízben a közeli camping fedett medencéiben (kisebb rémületet keltve a 3-4 békésen fürdőző campinglakóban). A sok fohász a jobb időért a második nap meghallgatásra talált, így a csúszdákkal és hullámfüldővel tarkított zalakarosi strandot is élvezni tudtuk egy napos délutánon át. A gelsei élményfürdő tényleg csak hab volt a tortán, gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt.

Az esti program az éjszakába nyúlva mindennapos anygalkázással zárult, így mindenki 'angyali nyugalommal' térhetett nyugovóra.

Milyen emlékképekkel tértem haza? A sok-sok mosolygós gyerek szerető kedvességével és őszinteségével. Az oltár körül közösen imádkozott Miatyánk felejthetetlen érzésével. Az anygalkáim jócselekedeteivel és gondoskodásával. Balázs atya tréfájával, a négy tortás köszöntéssel, a vidéki emberek közvetlenségével és szeretetével.

Köszönet a Császár és Illésfalvi családnak a tábor szervezéséért és a jobbnál jobb fürdőhelyekért, a Varga családnak a finom ételekért.

Külön Évának, Évinek, Jutkának, Katinak, Rékának a sok – sok konyhai és a gyerekek körül nyújtott segítségért, Balázs atyának a lelki programokért és vidámságért. Végül, de nem utolsó sorban köszönet minden támogatónak a hozzájárulásért és támogatásért.

Jövőre veletek ugyanitt vagy akár máshol!

P.M.G.

Három gyermekemmel indultunk Galambokba, az alsós hittantáborba. Nagy izgalommal várták a napot a kicsik is, hiszen nekik életük első hittantáborra volt, az sem zavarta őket, hogy ők csak kísérőként jöttek velünk a náluk nagyobb gyerekek társaságába. A háromórás utat megszakítva sétáltunk egyet a Balaton partján a fonyódi strandon, majd hamarosan megérkeztünk a galamboki plébániára.

A többiek vidám hangulatban fogadtak, rögtön többen is segítettek csomagjaink behordásában, lányomnak pedig kezdődött az első foglalkozás. A család évében a téma a család volt, a maga kimeríthetetlen gazdagságával. A gyerekek a konyha melletti fedett teraszon foglaltak helyet, Balázs atya pedig sok érdekes dolgot mesélt a családdal kapcsolatos témákról, ami a konyhában dolgozó felnőtteknek is tanulságos volt, pl. mire figyeljünk a családi imák előkészítésénél, hogyan ünnepeljük a családban az egyházi év jeles eseményeit, mennyire fontos a megbocsátás és a dicséret, listát készítettek a gyerekek testvéreik és szüleik jó tulajdonságairól.

A közös reggeli és esti imák alkalmával a gyakorlatban is láthattuk, milyen sokszínű lehet párbeszédünk Istennel, mennyi lehetőség adódik naponta a hálaadásra, dicsőítésre és bocsánatkérésre. Bár a közös imákba óvodásaim látszólag nem kapcsolódtak be, észrevétlenül mégis sok mindent magukba fogadtak abból a kegyelmi légkörből, ami körülvette őket. Itthon a játszótéren van egy mászóka, amit ők templomnak neveztek el, mert formája arra emlékezteti őket. Bementek ebbe a „templomba”, és hangosan énekelték a járókelők előtt: „hálát adok az új napon”. Az őrangyalos játék is nagy élmény volt számukra. Megtapasztalni, hogy ma valaki különösen figyel rájuk, és észrevenni a figyelmesség számtalan megnyilvánulását, valamint felelősséget érezni az iránt, akinek a nevét ők húzták ki.

Számomra a mindennapi szentmise és szentáldozás volt a legnagyobb ajándék. Mindenki elmondhatta mise elején a szándékot, akiért vagy amiért felajánlja, kérve a többiek imáját is.

Mindannyiunk számára igazi töltekezés volt ez a négy nap, köszönet érte Balázs atyának és a szervezőknek!

Bartha Éva

Gyermektáborunk – vezetési szempontból

Veresi szolgálatom 7 éve óta idén nyáron fordult elő először, hogy a nyári hittanos tábort nem én vezetem. Már tavasszal kerestem olyan szülőket, akik évek óta aktívak egyházközségünk gyermektáborában, és akik beletanulhatnak a táborvezetésbe. Ezzel kettős céloom volt: ha a későbbiekben jelen lesz pap a táborokban, akkor az ő feladata a lelki vezetés legyen; ha pedig nem lenne jelen pap, a táborok lebonyolítása akkor se akadjon meg, hiszen sok lelkes hívő van köztünk (szülők, hitoktatók), akik el tudják látni ezt a feladatot. Jobbnak tartottam, ha nem egy fő, hanem egy kisebb vezetőségi csoport vállalja ezt, hiszen több szem többet lát, egymást is segíthetik.

Nagy örömmre szolgált, hogy két házaspár Császár Edit & Ottó, Illésfalvi Krisztina & Péter igent mondtak a felkérésre. Lelkiismeretes precizitással tanulmányozták a teendők listáját, osztották fel a feladatokat egymás között és végezték el azokat, kerestek munkatársakat a főzésre, gyerekfelügyeletre...stb. Legalább 3 munkamegbeszélésre jöttek össze 8 szemközt, miközben folyamatosan tartottuk a kapcsolatot. Élmény volt látni a lelkesedésüket és a szorgalmukat, melynek nyomán lépésről lépésre formálódott a tábor leendő képe. Nekem a háttértámogatáson kívül már tényleg csak annyi teendőm maradt, hogy a Család Éve alapján felkészüljek a lelki programokra. Ezzel a munkával telt a tábor előtti negyed év.

A lebonyolítás ugyanolyan precizitással történt, mint a szervezés. Elsőre is kifogástalanul és gördülékenyen zajlottak a programok. A szervezést minden szempontból jellemezte a megbízhatóság, így aztán az sem jelentett gondot, hogy a 4 napból 3 napig esett az eső: mindig volt a vezetők tarsolyában B-terv. A siker bizonyára annak is köszönhető volt, hogy Péter még az indulás előtti esti utolsó telefonbeszélgetésünk utolsó mondatában is azt mondta: imádkozik a tábor eredményességéért. A két házaspár lelki hozzáállása, kemény és közben egymásra figyelő munkája (és nem utolsó sorban Császárék helyismerete) nyomán olyan táborban volt részünk, amelyekben eddig is. Ott voltam ugyan, de a gyerekek nem biztos, hogy észrevették: megváltozott a sok éves munkabeosztás. A napirend ugyanaz (lásd az elmúlt évek újságjaiban), a segítő szülők jórészt ugyanazok, a pap ugyanaz, csak épp a felelősség jó része átkerült. Ezúton is megköszönöm tehát minden résztvevő (és családjaik) nevében a Jóisten folyamatos kegyelmeit; a két házaspárunknak az odaadó szolgálatát; nem különben a konyhásokét, akiket szintén idén

első ízben és máris ragyogó eredménnyel vezetett Varga Liza; minden jelen levő szülő és Petneházy Réka, hitoktatónk segítségével; és a hívek itthonról érkező lelki és anyagi támogatását: a Jóisten áldja meg őket bőségesen mindezért, és ugyanezt kívánom a további szolgálataikra is.

Balázs atya

SEGÍTŐ SZERETET

„Velem tettétek” Mt 25, 40

Július 3-án a Péter-fillérek gyűjtésekor 81000 Forint adomány gyűlt össze. Köszönjük a hívek adományait!

MIÉNK ITT A FŐTÉR!

- városmissziós vasárnap -

Mérhetetlen hálával és örömmel tölt el az, amit július 17-én vasárnap délután a Fő téren átélhettünk! Nehéz szavakba foglalni az érzést. Mint egy nagy család voltunk jelen.

A családias, szeretetteljes légkör szinte tapintható volt, sokakat láthatóan megérintett. Az Isten művének lehettünk a tanúi. Elvihettük az Úr Jézust és az ő Örömhírét a főtérrre. A

hála elsősorban Őt illeti, amiért bennünket, haszontalan szolgálít felhasznált országa építéséhez. Másodsorban mindazoknak köszönet és hála, akik segítettek ennek a főtéri missziós programnak a létrejöttében:

- Azoknak, akik imáikkal és lelki felajánlásaikkal „megalapozták” azt.
- A szervező munkacsoport tagjainak: Kovács Zsuzsa, dr. Kovács Ilona, Prehoda Éva, Laki Erzsébet, Deme Ildikó, Wirth Bea, Császár Ottó, dr. Horváth György, Jácinta nővér, Csillag Péter diakónus, Csillag Éva, Rákóczi Bálint, Rákóczi Ilonka, Richter-Kobza Attila, Ferencz Dóra, dr. Varga Tünde, Páll Melinda.
- Az imasátorban háttér imaszolgálatot teljesítőknek, az előadások

betanítóinak, a színpadi műsorszámok szereplőinek, a tanúságtevőknek, a foglalkozások vezetőinek, a játékos evangelizálást vezetőknak.

- Azoknak, akik pénz- és egyéb adományokkal segítették a program létrejöttét, a süti sütőknek.

- A közösségi tablók készítőinek, a kellékek kölcsönzőinek, a karitás közösségnek az étel és ital szolgálataért és a családos közösségnek a sátrak és kellékek szállításáért, felépítésért és lebontásáért..

- Jónás Szabolcsnak a Veresi TV-nek készített felvételéért, amely a plébániánk honlapján is megtekinthető:

<http://verese gyhaz.vacieg yhazmegye.hu/index.php>

Ha az Úr megsegít bennünket, 2012. július 15-én is elvihetjük a Fő térre az Ő öröm üzenetét! Aki szívesen részt venne a program előkészítésében, vagy vannak „ötletei” a programmal kapcsolatban, kérjük jelezze!
Lukács Péter diakónus, Molnár Zsolt atya

A NEVELÉS AZ ÉLET SZOLGÁLATA

A 2011-2012-es tanévben a családos közösség szervezésében négy alkalommal jön előadást tartani egyházközségünkbe Uzsalyiné Pécsi Rita.

Miről szól az előadássorozat? „Azokat a kérdéseket igyekszünk megválaszolni – Joseph Kentenich pedagógiájának alapján –, amelyek hosszú távon befolyásolják a személyiség formálódását. Pl. Mi is az érzelmi intelligencia, és miért fontos a fejlesztése? Hogyan nevelhető a kötődés és a döntésképeség, mely sérülése már népbetegséggé vált? Férfias fiúk - nőies lányok nevelése – aktuális ez még? Hogyan motiváljunk, hogyan értékeljünk? Valóban épít a kritizálás? Mi az apa funkciója a gyermek életében a mai felbolydult szülői szereposztásban? – és számtalan hasonló, minden szülőt és nevelőt nap mint nap foglalkoztató, feszítő kérdésekre kerül majd sor.”

Az előadások során egy „győztes” pedagógiát fedezhetünk föl, amire bátran rábízhatjuk magunkat:

A győztes és a vesztes

*A győztesnek mindig van egy terve,
a vesztesnek mindig van egy kifogása.*

*A győztes: „Engedd, hogy segítsék neked!”
a vesztes: „nem az én feladatom.”*

*A győztes minden problémára talál megoldást,
a vesztes minden megoldásban talál problémát.
A győztes összehasonlítja teljesítményét a céljaival,
a vesztes összehasonlítja teljesítményét a másikkal.*

A győztes: „Ez nehéz, de nem lehetetlen”,

a vesztes: „ez lehetséges, de nehéz”.

A győztes mindig egy része a válasznak,

a vesztes mindig egy része a kérdésnek.

(Ismeretlen szerző)

És ki az előadó? Aki nem ismeri, álljon itt néhány sor róla:

„Az oktatás szinte minden szintjén dolgoztam; óvodát, iskolát alapítottam és vezettem; egyetemen általános módszertant oktattam leendő tanároknak; tankönyvet, taneszközöket írtunk édesapámmal; művészetpedagógiából doktoráltam. Amatőr egyházi kórus karnagya is vagyok, a pécsi Bazilikában minden vasárnap reggel éneklünk.

Jelenleg a felnőttképzésben dolgozom pedagógiai vezetőként, hitéleti képzéssel foglalkozom, közelebről azzal, hogyan tanítsunk-neveljünk úgy, hogy ne csupán ismereteket, hanem életet alakító tudást és tapasztalatot adjunk át.

Legkeményebb iskola a családom, ahol 4 gyereket nevelünk. Itt ugyanis nem lehet mellébeszélni, ez nem tanterem, vagy előadóterem, hanem maga az Élet. "A nevelés az Élet szolgálata" - ezt vallom, ennek módjait kutatom, keresem feleségként az önnevelésben, anyaként, tanárként és pedagógiai kutatóként is.

Mindezt leghitelesebben és legelevenebben a Schönstatt nevelési mozgalom alapítójánál, Kentenich atyánál találtam meg. 15 éve tartozunk a Schönstatt családmozgalomhoz." (bővebb információk a <http://csaladok.schoenstatt.hu> weboldalon található)

Az első két előadás időpontja: szeptember 10., október 22.

Az előadások egész naposak lesznek és a Szent Pio Otthonban tartjuk.

Részleteket később hirdetünk. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Prehoda Éva

MITŐL KERESZTÉNY EGY KÖZÖSSÉG?

A keresztény közösségeket az evilágiaktól ideális esetben megkülönböztetik azok a dolgok, amelyek a közösség egységét szolgálják és nem bomlasztják azt, ahogy azt a világ ízlésének megfelelően viselkedő emberi közösségekben, baráti társaságokban látjuk.

De mik szolgálják a valódi egységet, azaz mik tesznek valóban kereszténnyé egy közösséget és mik veszélyeztetik az egységet?

A teljesség igénye nélkül álljon itt néhány példa:

Dicsőség: A közösségen belüli önzés egyik legdurvább példája, ha valaki, akár másokon átgázolva is hajhássza a népszerűséget és a tekintélyt. Változatai: áskálódás, befektetés, pletyka, megszólás, nyilvános és durva kioktatás (ezzel az illető saját dicsőségét keresi azzal, hogy valaki másnak egy nyilvánvaló hibáját a „bűnös” arcába vágja, súlyos sebeket okozva neki ezzel). Hatásos és egyben krisztusi ellenszere, ha a saját érvényesülésünk helyett a másikat segítjük elő, és személyválogatás nélkül segítünk másokat is abban, hogy ők is lehessenek „valakik”.

Klikkesedés: Osztályközösségekben gyakori jelenség. Egy bizonyos fokig normális, hiszen a hasonló ízlésű és beállítottságú emberek közötti kapcsolattartást szolgálja. Veszélyessé akkor válik, ha az egyes kis csoportosulások között alig vagy egyáltalán nincs átjárás, így a csoporton kívül eső többiek lassan kirekesztetté válnak és így a lemorzsolódás fenyegeti őket. Szerelmespárok is alkothatnak klikkeket, akik egymás közt jól érzik magukat, a saját közösségükkel viszont nem törődnek. Orvossága a személyválogatás nélküli odafigyelés másokra, kiváltképp a legzárkózottabb tagokra.

Szórakozás, kikapcsolódás: Ha közös szórakozást, kikapcsolódást (pl. filmnézés, játék, buli, stb.) szervez a közösség, akkor a hiteles keresztény viselkedés itt az, ha mindenki, aki részt vesz benne, kiveszi a részét annak létrejöttében is (még szebb, ha úgy segít be az illető, hogy ő nem tud részt venni a programban), a másokra való odafigyelést pedig a szórakozás alatt sem hagyja figyelmen kívül. A cél az, hogy lehetőleg mindenki jól érezze magát, ezzel is példát mutatva a világnak. A közös együttlét utáni takarítás, rendrakás is legyen fontos azoknak, akik mindvégig ott voltak! Nagy mozgást igénylő játék alatt vigyázzunk egymás testi épségére, és ha nem szabad ég alatt vagyunk, akkor a berendezésre is!

Lelki programok: Ezek alatt, hogyha minket nem is kötnek le az elhangzottak, akkor se zavarjuk mások figyelmét, de gondoljunk arra is, hogy a témafelelős mennyi időt és energiát szánt a felkészülésre! A napirendet tartsuk be és viselkedésünkkel, megszólalásainkkal (ha vannak) mások lelki épülését segítsük! Petneházy András

AMIT A „TERMÉSZET” TANÍTOTT 9.

Mielőtt ezeket a sorokat megírtam, a templomban voltam imádkozni. Már éppen besötétedett, mikor bementem. Hihetetlen, hogy mennyi zaj van az éjszakában. Mikor minden kezd elcsendesedni, egyre inkább meghalljuk a hőtágulás okozta feszültségek zaját, rovarok mozgását, légáramlatok moraját... Ha nem lenne jelen az Úr, félelmetes hely is lehetne: nagy, sötét, tágas, recsegnek a padok, koppannak a rovarok a falon, mozog a levegő...

Az elcsendesedés után már fontosabb dolgok foglalkoztattak: nem tudtam, miért kellett a templomban imádkoznom, de ekkor megértettem. Ahogyan biztonságban vagyunk egy nagy sötét épületben, amely Jézus testével templommá válik, ugyanúgy nem kell félnünk a Földön, amelyet a Teremtő Atya óv szeretetével. Ez lehet meglepő volt, de kifejtem.

A Föld annyira az otthonunk, hogy fel sem tűnik mennyire különleges, mennyire nem vesszük észre a gondoskodást, és emiatt mennyire nem adunk hálát a meglétéért. Először is: itt minden megvan, amire szükségünk van, oxigén, víz pont a kellő mennyiségben, élelmünk is van elég, ha jól használjuk. Süt a Nap, kellően meleg van. Van minden olyan elem, amiből tudunk készíteni magunknak használati eszközöket. (Ez nagyon- nagy dolog, bár nem tűnhetne annak.) Ezek persze csak a testi épségünknek kellene, de gondoljuk végig, a lelki épségünket ápolására is megvan minden, amire szükségünk van! (Érdeemes elolvasni és átelmélni Loyolai Szent Ignác: Vezérelv és alapigazságát!) A Föld értünk, mi a Földért is lettünk teremtve, hogy megóvjuk magunknak. Aztán van a Hold, mely stabilizálja a Föld pályáját, éghajlatát. Ha nem ütközött volna négy és fél milliárd éve a bolygónk egy másikkal, ez sem lenne. Ha nem lenne a planétánknak erős mágneses tere, egy heves napkitörés (amelyek tizenegy évenként erősebben jelentkeznek) mindent eltörölhetne... Napunk „léggöre” távol tartja tőlünk a káros kozmikus sugarakat. Bármikor eltörölhetné az életet egy nagyobb aszteroida, hasonló ahhoz, mint amely a dinoszauruszok kihalását is okozta. Ezek úgy százmillió évente jönnek a Földre. Nincs a közelünkben olyan csillag, amely halálos pulzárként végezhetne velünk, mint ahogyan olyan sem, amely felrobbanásával elsöpörhetne bennünket... (A képen a Nap és a Hold látható egyszerre, éppen egy vonalban a Földdel. :-)

Érdemes tehát elgondolkodni, hogy ahogyan személyesen megóv minket az Úr, vigyáz reánk globálisan is. Mennyire fontosak vagyunk neki, együtt és külön- külön is! Sajnos mi emberek nem mindig vesszük ezt észre, és gyakran tékozoljuk a kevésnek tűnő kincseinket, sokszor azért, mert többet akarunk magunknak, mint ami járna.

Sokat gondolkodtam, hogyan fog végződni a cikksorozatom. Nem akarnám tovább húzni, mint amennyit tényleg tartania kell. A ma esti imámban az Úr erre kért legelőször.

Szánhatunk egy picit időt az imáinkban hálát adni a Teremtőnek globális gondoskodásáért, mert ezáltal is mélyen fog viszonzszeretni! Remélem, a cikkeim megnyitottak egyes lelkekben olyan kapukat, amelyeken az Úr beléphetett! Tudnunk kell, hogy: „Minden egyéb a Föld színén az emberért van teremtve, és azért, hogy segítse őt a cél elérésében, amire teremtve van.” (Loyolai Szent Ignác)

Szeretettel osztottam meg a gondolataim, kívánok mindenkinek sok örömet, szeretetet az Atyától és egymástól, RKA!

A HÉTKÁPOLNAI ZARÁNDOKLATRÓL - ÚJRA

Az idén 300 éves váci Hétkápolna Kegyetemplom tiszteletére a szeptemberi Mária-napi búcsú idején (szeptember 8-11.) az egyházmegyei Férfiszövetség gyalogos zarándoklatot szervez három irányból.

A háromnapos zarándoklatba bárhol, bármikor be lehet csatlakozni. E három napon keresztül imádkozva, elmélkedve, énekelve a zarándokok bejárják az útba eső falvakat, felkeresik a templomokat, megállnak az útmenti kereszteknel.

Mivel a Galgahévíz - Vác útvonal Veresegyházon is keresztül halad majd, ezért hívjuk, várjuk és buzdítjuk a veresegyházi és környékbeli testvéreket a részvételre.

A zarándokok elszállásolása az út folyamán magánházaknál történik, ami kiváló alkalmat biztosít a helyiekkel való megismerkedésre, kapcsolatteremtésre, közös imádkozásra is.

Ezért kérjük azokat a családokat, akik szeptember 9-én (péntek) éjszaka szívesen befogadnának egy-egy városunkba érkező zarándokot, hogy névvel és telefonszámmal iratkozzanak fel a sekrestyében található jelentkezési lapra.

A további részleteket - az esemény közeledtével - a templomi hirdetésekben és faliújságon fogjuk közzétenni. HorvGy

GYEREKOLDAL

A Teremtő Lélek minden külső nehézség ellenére új rovattal bővül. A gyerekoldal egy új kezdeményezés, amiben rendszeresen szeretnénk meséket, verseket, rejtvényeket megjelentetni a legkisebbek számára. A tartalom megtalálását és az indulást az Úr segítette. A "(VERES)EGYHÁZUNK, avagy a mi kis falunk" történetét a Teremtő Lélek következő számaiban követhetitek nyomon. (A szerk.)

A főtéri program lehetősége keltette életre azt a Családos Közösségünk életéről szóló vidám irományt, amely egy gyermek szemszögéből próbálja bemutatni hétköznapjainkat. A teljesség igénye nélkül, igazi apró szárnypróbálgatás ez a füzetecske. Szöcsi remek illusztrációi egészítik ki a szöveget, őszintén remélem, hogy mindenki örömét leli majd benne és ez a mese is tovább segít bennünket a felismerésben: KÖZÖS AZ ÖRÖMÜNK, ÁLDOTT AZ ÚR! (A szerző: Páll Melinda)

"(VERES)EGYHÁZUNK, avagy a mi kis falunk"

Egy kislány feljegyzései a katolikus családos közösség hétköznapjairól

Amikor a szüleim elmondták, hogy egy veres házba költözünk, akkor először nem nagyon örültem neki, mert amikor még éjszakákon át görnyedtek a papírok felett és tervezgették, milyen is legyen majd a lakóhelyünk, ahol majd felnövünk és amelyhez a mi gyerekkori emlékeink fognak kötődni, úgy, mint az övék kötődnek Harangozósterenyéhez és ahol mindenféle érdekes dolog fog majd velünk megtörténni, úgy vettem ki a szavaikból, hogy FEHÉR lesz a ház és nem veres. Aztán kiderült, hogy nem a ház lesz veres, hanem ezt a helységet hívják így. VERESEGYHÁZ.

Anya és apa nagyon izgatottak voltak, ugyanis volt egy hosszú listájuk arról, mi is fontos ahhoz, hogy egy település szerintük jó legyen.

Ezek voltak a „**FONTOS**” listán :

ÓVODA

nagy udvarral, fákkal
és bokrokkal

ISKOLA világos
terekkel, kedves
tanító nénikkel és
tanító
bácsikkal.

KÓRHÁZ (Amit meg is kérdeztem, miért is kell nekünk, mikor senki nem beteg, de ők azt mondták, jó lesz még az, ha majd leesünk esetleg a fáról, ami az oviban van.)

Most, hogy már elég rég lakunk itt, tényleg volt olyan, hogy a doktor bácsi a boltban is megismert minket, már messziről köszönt és megkérdezte anyától, hogy mindenki egyben van-e a családban).

JÓ KÖZLEKEDÉS BUDAPESTRE - Ezt is megkérdeztem, mert nem értettem, ha itt van minden helyben, ami a „FONTOS” listán van, akkor miért is kell nekünk még bármi máshoz is közel lenni...

Mikor nekünk is megmutatták Veresegyházát, láttam, hogy még fontosabb dolgok is vannak az ő „FONTOS” LISTÁJUKON szereplőknél, így elkészítettem a saját magam „MÉGFONTOSABB dolgok LISTÁJÁT”.

Hogy mi szerepel a listán, megtudhatjátok a következő számban!

Imádkozzunk az elmúlt időszakban keresztelt gyermekekért!

*Helembai Kinga
Németh Richárd
Mikes Krisztián
Héregi Szimonetta
Neményi Boglárka
Janek Tímea*

Urunk Jézus Krisztus, áldd meg ezeket a gyermekeket, akik a keresztségben Tebened újjászülettek! Segítsd szüleiket és keresztszüleiket a példaadásban!

Amen!

Szeptembertől **bérmálkozásra felkészítő ifjúsági csoport indul**. A felkészülés két évig fog tartani. Ebben a két évben feleségemmel Líviával együtt vezetünk, kísérünk Téged egészen a bérmálkozásig, ha úgy döntesz, hogy jelentkezél.

Mik a feltételek? Legalább a kilencedik osztályt kezd el szeptemberben. Érdekeljen például az, hogy mitől lehet derűs valaki, akkor is, amikor úgy tűnik, hogy nincs is rá oka, vagy mondjuk, hogy hogyan valósítható meg a hétköznapiakban az, amit az Úr Jézus mondott, hogy aki értem elveszíti az életét, az megtalálja azt. Imádkozz csendben, és ha érzed a belső hívást, akkor gyere el **szeptember 2-án, pénteken, 18 órától** a plébánia Szent Imre termébe! Nagyon fontos, hogy ott legyél ezen az első alkalmon. **Később nem lehet már csatlakozni!** Ha valamiért akkor nem tudnál eljönni, kérlek hívj fel előtte a 30/474-4549 telefonszámon.

Szeretettel várunk: Lukács Péter és Lívia

Felkészítést indítunk felnőttek számára keresztségre, elsőáldozásra, bérmálkozására, de azokat a felnőtteket is várjuk, akik esetleg ezekben a szentségekben már részesültek, de szeretnék a hitüket elmélyíteni, jobban megismerni. Ezzel kapcsolatban **érdeklődni lehet Zsolt atyánál szeptember 11-ig**.

Alapozó imaiskolát indítunk azok számára, akik szeretnének imádkozni tanulni, de esetleg nem tudják, hogy hogyan kezdjenek hozzá, vagy szeretnék az imádságnak újabb formáit megismerni, amelynek keretében elsősorban Loyolai Szent Ignác lelkiisége szerint ismerkedünk az imádsággal. Bárki jelentkezhet, aki az imádság által szeretne Istenhez közelebb kerülni. **Jelentkezni lehet Zsolt atyánál szeptember 4-ig. Később csatlakozni nem lehet.** A találkozók időpontját és helyszínét a jelentkezőkkel egyeztetjük. Az alapozó imaiskola 2011. szeptemberétől 2012. május végéig tart. Szeretettel várunk mindenkit, aki vágyik az imádság által Jézussal találkozni!

ESEMÉNYNAPTÁR

- Augusztus 15. (hétfő) 18.30** szentmise, Nagyboldogasszony ünnepén (kötelező ünnep)
- Augusztus 20. (szombat) 9.30** Kenyérszentelő ünnepi szentmise
- Szeptember 10. 9 óra** Uzsalyné Pécsi Rita előadássorozatának 1. része a Pio Otthonban
- Szeptember 11. 18.00** Veni Sancte – tanévnnyitó szentmise

SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN

Hétköznap, kedd és csütörtök kivételével..... 18.30
 Kedden és csütörtökön ugyanebben az időben **igeliturgiát** tartunk áldozattással Szombat.....08.00
 Vasárnap..... 08.00; 09.30; 18.00
 Gyónási lehetőség minden mise előtti 15 percben, illetve előre megbeszélt időpontban a plébánián is van gyóntatás.

Görög katolikus misék: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30

SZENTMISÉK ERDŐKERTESÉN

Szombat.....18.00
 Vasárnap..... 08.00

SZENTMISE ŐRSZENTMIKLÓSON

Vasárnap.....9.30

SZENTMISE VÁCBOTYÁNBAN

Vasárnap.....11.00

SZENTMISÉK VÁCRÁTÓTON

Szombat.....18.00
 Vasárnap..... 11.00

KÖZÖSSÉGEINK

Felső közösség: péntek 16.30

Ifjúsági közösség: péntek 19:30

Családos közösség: minden hónap első szombat 17.30

Életige kör: minden hónap 3. csütörtök 19.15

Felnőtt közösség: minden szerda 19.00

Kalász közösség: minden hónap második vasárnap délután

Szent Antal imaközösség: minden hónap 13-án 17.30

Szent Anna Bibliakör: hétfő 10.00

Kórus: minden szerda 19 óra

Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30

Karitás: minden hónap második szerda 19.15

Útkeresők: minden kedd 19.15

Dicsőítő csoport: kéthetente szerda 19.00

Rózsafüzér társulatok: minden hónap első vasárnapja

Missziós Imaközösség: minden hónap első vasárnap 16.00

Baba-mama minden csütörtök 10-12-ig

Szereteláng kéthetente szombaton 9.00

Cursillo csoport: minden hónap 1. csütörtök 18 óra (könyvtár)

SZENTSÉGIMÁDÁSOK TEMPLOMUNKBAN

Hétfőn és csütörtökön 19 órától; Reggeli szentségimádás hétfőtől csütörtökig 6.00; pénteken 5.00 órától, hétvégén 6.30-7.30-ig (zsolozsma 6.30-tól)

HIVATALI ÜGYEK

Bejelentkezni a keresztelőre a kívánt időpont előtt legalább **3 hónappal** szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni). Bejelentkezés Lukács Péter állandó diakónusnál a +36-30-4744549-es telefonszámon.

Bejelentkezés az esküvőre minden év **február 1-ig**, Molnár Zsolt plébános úrnál. Ha kérdése van, az 589-540-es vagy a +36-20-9104509-es telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-tól 15 óráig.

A szentmise szándékok elolvashatók a falijútságon vagy a sekrestyében!

Kiadja a Veresegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.

A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.

(e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)

Szerkesztőség: dr. Horváth György, Ferencz Zoltán

(e-mail: ferencz.zoltan@veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu)

Az újság elolvasható a www.veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu honlapon is.